

Sprawozdanie z III Międzynarodowej Konferencji „Okulistyka–Kontrowersje”

Dr n. med. Małgorzata Piróg-Mulak

Katedra i Klinika Okulistyki Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

„Kontrowersje” w tym roku powróciły do Wrocławia. Stolica Dolnego Śląska jest „miastem spotkań”, nic więc dziwnego, że na Konferencję „Okulistyka–Kontrowersje”, która odbyła się w dniach 17–19 października, przybyło ponad 1500 osób. Uczestnicy konferencji spotkali się we Wrocławskim Centrum Kongresowym, mieszczącym się w Hali Stulecia.

17 października (czwartek) był dniem kursów – prowadzili je lekarze z Wrocławia, a ponadto wykładowcy zagraniczni: prof. David Gravat z San Diego (USA) oraz prof. Ehud I. Assia z Tel-Awivu (Izrael). Wszystkie cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników, a jeszcze po ich zakończeniu trwały rozmowy z prowadzącymi na temat poszczególnych przypadków.

Wieczorem odbyło się oficjalne otwarcie Konferencji. Wszystkich zebranych uroczystie powitała prof. dr hab. n. med. Marta Misiuk-Hojło z Katedry i Kliniki Okulistyki Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Następnie okolicznościowe przemówienia wygłosił JM Rektor naszej uczelni oraz przedstawiciel prezydenta Wrocławia.

Ryc. 1. Sala obrad.

Ryc. 2. Dr n. med. Jakub Sienkiewicz.

Po części oficjalnej wystąpił „polski Sinatra”, czyli Krzysztof Kiljański, który swoim barytonem urzekł słuchaczy, dając klimatyczny, jazzujący koncert. Następnie wystąpił gość specjalny Konferencji – dr n. med. Jakub Sienkiewicz specjalista neurolog oraz lider zespołu „Elektryczne Gitary”, który zaśpiewał kilka swoich najbardziej znanych przebojów.

Wieczór uświetnił bajkowy, różnokolorowy pokaz „tańczących” fontann, który w połączeniu z energetyzującą muzyką stworzył niezapomniane widowisko.

Następnego dnia rozpoczęła się merytoryczna część Konferencji w formie debaty oksfordzkiej.

Pierwsze wystąpienie dotyczyło kwestii, czy bezdech senny jest faktycznie czynnikiem ryzyka neuropatii jaskrowej. W głosowaniu wstępnym uczestnicy opowiadali się twierdząco, natomiast po wystąpieniu obydwójga adwersarzy (prof. Marta Misiuk-Hojło vs. lek. Ziemowit Poznański) okuliści zdecydowanie (w ponad 90%) opowiedzieli się po stronie profesor, optującej za tezę przeciwną. W pierwszym starciu zatem magia i siła przekonywania pani profesor przebiły urok młodości lek. Ziemowita Poznańskiego.

W następnej debacie przeciwne zdania na temat usunięcia soczewki u chorych na jaskrę zamykającego się kąta reprezentowali prof. Marek Rękas i dr hab. n. med. Bartłomiej Kałużny. W tym przypadku uczestnicy Konferencji po wykładach nie zmienili zdania – zarówno przed prezentacją, jak i po niej głosowali przeciwko założeniu, że usunięcie soczewki jest metodą z wyboru w leczeniu jaskry zamykającego się kąta. Prof. dr hab. n. med. Marek Rękas, pomimo przedstawienia logicznych wniosków przemawiających za „tak”, nie zdołał przekonać okulistów do swojej tezy.

Ryc. 3. Prof. Marta Misiuk-Hojło i prof. David Granet USA, w głębi lek. Krystian Kiszka.

Ryc. 4. „Tańczące” fontanny.

W czasie trzeciego wystąpienia tej sesji uczestnicy także podtrzymali swoje pierwotne zdanie, opowiadając się za bardziej nowoczesną metodą endoskopowej fotokoagulacji (dr n. med. Adam Cywiński, Żory), od której nie udało się odwieść słuchaczy dr n. med. Marcinowi Zielińskiemu.

Warto również wspomnieć o prezentacjach dotyczących stosowania ocriplazminy w terapii schorzeń witreoretinalnych – za stosowaniem tego leku była dr n. med. Jolanta Oficjańska, którą pod koniec prezentacji poparło ponad 60% uczestników, do zabiegu chirurgicznego zaś przekonywał dr n. med. Sławomir Cisiecki z Łodzi. Leczenie zapaleń błony naczyniowej jest zawsze trudne, dlatego z uwagą przysłuchiwano się wystąpieniom: dr n. med. Anny Turno-Kręcickiej, która jest zwolenniczką stosowania leków biologicznych, i jej adversarza prof. dr. hab. n. med. Jerzego Nowaka z Łodzi, który optował za innymi metodami terapii. Większość okulistów opowiedziała się za nową metodą, głosowanie po wykładach tylko w niewielkim stopniu zmieniło „układ sił”. Dużym zainteresowaniem cieszyły się też wykłady na temat korekcji krótkowzroczności u dzieci. Za niepełną korekcją wady opowiadał się prof. dr hab. n. med. Damian Czepita, a przeciwnie zdanie reprezentował lek. Marek Kuprianowicz. W tym przypadku większość słuchaczy głosowała za pełnym wyrównaniem wady refrakcji. Podobny temat poruszono w kolejnej debacie w tej sesji, dotyczyła ona korekcji małego astygmatyzmu w chirurgii zaćmy – tutaj zdecydowana część okulistów była na „nie” (70% przed głosowaniem i 60% po głosowaniu), popierając tym samym zdanie dr n. med. Marka Szalińskiego (vs. lek. Ewy Bońskiej-Nienartowicz).

Ryc. 5. Prof. Marta Misiuk-Hojło.

Ryc. 6. Prezydium.

Pierwszego dnia wykłady zakończyły się późnym popołudniem, ale nie zniechęciło to uczestników do udziału w kolacji koleżeńskiej, która miała miejsce w klubie muzycznym Eter.

W sesji V, która zainicjowała wykłady sobotnie, duże zainteresowanie wzbudziły prezentacje nt. stosowania megadawk steroidów w leczeniu neuropatii niedokrwiennej nerwu wzrokowego. Prof. dr hab. n. med. Zofia Mariak, przekonująca o celowości takiej terapii, w głosowaniu odniosła zwycięstwo nad dr n. med. Iwoną Obuchowską z Białegostoku – po przedstawieniu obydwu prezentacji opinię prof. Mariak podzieliło ponad 80% okulistów.

Sesję VI rozpoczęła debata nt. autofluorescencji jako metody diagnostycznej stosowanej w chorobach siatkówki i nerwu wzrokowego. Odmienne teorie wygłosili prof. dr hab. n. med., prof. UM w Lublinie Jerzy Mackiewicz – zwolennik metody – i lek. Krystian Kiszka z Wrocławia – jej przeciwnik. W tym przypadku zdecydowanie więcej głosów zebrał prof. Mackiewicz, chociaż po obu prezentacjach przewaga zwolenników jego teorii nieznacznie się zmniejszyła.

Dr hab. n. med. Anna Machalińska ze Szczecina oraz dr hab. n. med. Małgorzata Figurska prezentowały odmienne opinie na temat schematu podawania preparatów anti-VEGF, a dr hab. n. med. Anna Święch-Zubilewicz (Lublin) i dr n. med. Hanna Zając-Pytrus (Wrocław) spierały się, czy w leczeniu farmakologicznym cukrzycowego obrzęku płamki postępowaniem z wyboru powinno być wdrożenie leków anti-VEGF. Dr n. med. Zając-Pytrus jak zwykle bezkompromisowo broniła swego zdania, dowodziła, że stosowanie iniekcji VEGF stabilizuje widzenie krótkotrwale lub w ogóle, i w związku z tym uważa, że podawanie dożłkistkowe steroidów jest celowe. Chociaż przed prezentacjami większość uczestników uważała,

Ryc. 7. Prof. Marta Misiuk-Hojło i prof. Marek Prost.

że terapii cukrzycowego obrzęku plamki preparaty anty-VEGF nie powinny być stosowane (61%), po wysłuchaniu opinii obydwu stron szala zwycięstwa przechyliła się na stronę dr hab. n. med. Anny Święch-Zubilewicz (53,8% na „tak”).

Ostatnie wystąpienia dotyczyły problemu, czy podszycie soczewki wewnątrzgałkowej jest najlepszą metodą wszczepienia sztucznej soczewki w przypadku braku tylnej torebki. Lek. Agnieszka Cwiklińska optowała za standardowym podszyciem soczewki i tak samo głosowali słuchacze (72,7% w głosowaniu wstępnym i 77,5% w głosowaniu końcowym). Prof. dr hab. n. med. Marek Prost wykazywał natomiast, że ze względu na pęknięcie po około 10 latach szwów proleptycznych, podtrzymujących soczewkę w twardówce, metodą z wyboru w przypadku braku torebki tylnej powinno być stosowanie soczewek mocowanych do tęczęwki („iris clip”). Pomimo merytorycznych argumentów nie przekonał słuchaczy do swojej tezy.

Równoległe z wykładami na sali głównej odbywały się bardzo ciekawe sesje satelitarne, uczestnicy Konferencji zatem stanęli przed trudnym wyborem.

19 października około godziny 14.00 Konferencja „Okulistyka–kontrowersje” dobiegła końca. Była cennym forum wymiany

doświadczeń, tak potrzebnych praktykom, oraz sprzyjała spotkaniom – i tym oficjalnym, i tym bardziej prywatnym. O tym, że tego rodzaju spotkania są potrzebne i pożyteczne, świadczą pochwały i podziękowania, które w listach i mailach spłynęły na ręce kierownika Katedry i Kliniki Okulistyki profesor Marty Misiuk-Hojło (takie opinie można było usłyszeć także wcześniej, w kularach Konferencji jeszcze podczas jej trwania). Sukces Konferencji to niewątpliwie zasługa charyzmatycznej profesor Marty Misiuk-Hojło, która wniosła ogromny wkład w jej merytoryczne przygotowanie, a także profesjonalnego zespołu organizatora – Biura „Inspire Congress”, nad pracą którego czuwała emanująca ciepłem i życzliwością dyrektor Elżbieta Bielińska.

Tegoroczna Konferencja było interesująca, inspirująca i atrakcyjna, ale mamy nadzieję, że nie osiągnęliśmy jeszcze apogeum naszych możliwości. W przyszłym roku czeka nas kolejne wyzwanie. Jako organizatorzy dołożymy wszelkich starań, aby było jeszcze ciekawiej, a uczestnicy wyjechali z poczuciem, że udział w wykładach i kursach poszerzył ich wiedzę i horyzonty myślowe. Wierzmy, że Wrocław ponownie przywita uczestników piękną złotą polską jesienią. Już teraz serdecznie zapraszamy!